

11/09/2019

Решение на Св. Синод от заседанието му на 10.09.19 г.

Св. Синод, в пълен състав, разгледа писмо вх. №738/10.09.19 г. на проф. д-р Димитър Попмаринов, доц. д-р Мариян Стоянидов и доц. д-р Свилен Тутеков от Център по Систематическо богословие при Православния богословски факултет на ВТУ “Св. св. Кирил и Методий” и реши да бъде сведено до знанието на широката общественост горното писмо, което се публикува на официалния сайт на Св. Синод на БПЦ-БП без редакторска намеса.

До Негово Светейшество

Българския патриарх Неофит,

Председател на Св. Синод
на Българската православна църква

Българска патриаршия,

гр. София

Ваше Светейшество,

Обръщаме се към Вас по повод нарастващата тревога в българското общество, породена от опитите за налагане на социално законодателство и образователни практики, основани върху идеологии, застрашаващи самата същност и достойнството на човека като образ Божий. Започва се от „най-малките“ – децата, а по такъв начин се рушат семейството и обществото. През миналата 2018 г. излязохме със становище по широко разискваната Истанбулска конвенция и нейните скрити опасности за децата и семейството. Категорично заявихме, че тайната на пола не може да бъде свеждана до социален конструктор, че родителството, майчинството и бащинството не могат да бъдат определяни като „социални роли“. Също така категорично заявихме, че понятия като „джендър“ и съответната идеология не следва да бъдат превръщани в правна норма. За съжаление днес отново сме свидетели на опити за внедряването на стратегии в областта на семейното законодателство, социалните услуги и на образованието, които лесно могат да се превърнат в механизми на ново социално инженерство. Проектира се „нов“ тип семейство и „нов“ тип човек, като първата жертва са децата. Убедени сме, че грижата за семейството и закрилата на децата е безусловно задължение на нашата държава и общество, чийто етос е формиран от Православната ни църква в духа на евангелските добродетели. Ето защо заявяваме, че е недопустимо тази грижа и закрила да бъде изземвана от нови идеологии, които обезличностяват човека и рушат семейството. Те издигат греха в идеал, а добродетелта приемат за слабост: „Злото наричат добро, и доброто – зло, тъмнината считат за светлина, и светлината – за тъмнина“ (Ис. 5:20).

Задължение на православните християни (Иак. 4:17) е твърдо и недвусмислено да се показва, че последиците от това ново социално инженерство са пагубни. Намесата на държавата под натиска на т. нар. „дистрибутори на социални услуги“ от неправителствения сектор в отношенията родители-деца, стигматизирането на семейството и на родителите като „заплаха“ и „опасност“ за собствените им деца,

превръщането на детето в субект на абсолютни права, насилственото покваряване на децата чрез прокарването от джендър идеологията, сексуално образование в детските градини и училищата и т.н. са само част от механизмите за налагането на практики, които подменят християнската истина (и изобщо всяка традиционна норма) за човека и семейството. В националното законодателство не бива да се допуска, предимно под външен натиск, регламентирането на социални практики, които позволяват насилственото откъсване на децата от техните родители. Родителите са тези, които създават децата, а не държавата и не бива заради отделни прецеденти на безотговорни хора да се търси оправдание за налагане на новата идеология. Държавното образование категорично не е място за индоктриниране и привнасяне на каквато и да било идеология, в това число и на джендърната.

Запазването на духовните, моралните и социалните устои на семейството и възпитанието на децата като пълноценни личности са били винаги основна пастирска грижа на Православната църква и на нейното богословие. Считаме, че тези теми трябва да бъдат постоянно във фокуса на богословския анализ. Гласът на православното богословие има място във всяка отговорна дискусия за смисъла и ценността на семейството, за тайната на пола, за родителството, майчинството и бащинството, за възпитанието на децата, т.е. за човека и обществото като цяло.

С оглед на това се обръщаме към Ваше Светейшество и към членовете на Св. Синод с предложение да се обърне внимание на започналите изменения в законодателната и нормативната уредба в страната. Макар Църквата да е отделена административно от държавата, духовно тя е с преобладаващата част от народа на тази държава. В решителни моменти от нашата история тя винаги е вземала спасителна за него страна. Убедени сме, че гласът на Църквата трябва да бъде чул в публичния дебат по всеки значим въпрос от дневния ред на обществото. Убедени сме, че той ще прозвучи още по-силно, когато става въпрос за съхраняването на семейството и за духовното здраве на онези „най-малките“ – децата!

Просим благословение и оставаме Ваши в Христа,

гр. В. Търново

Рождество Богородично, 2019 г.

Проф. д-р Димитър Попмаринов

Доц. д-р Мариян Стоядинов

Доц. д-р Свилен Тутеков

-
- bg-patriarshia.bg